KURBAN İBADETİNİN ÖNEMİ VE ŞARTLARI

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

Muhterem Müslümanlar!

Kurban; sözlükte "yaklaşmak", Allah'a yakınlık sağlamaya vesile olan şey anlamına gelir. İslami terminolojide, "İbadet niyetiyle belli şartları taşıyan hayvanı usulünce kesmek" demektir.

Kurban kesme uygulaması, maksat ve şekil bakımından farklılık arz etmekle birlikte, bütün dinlerde mevcuttur. Kur'an-ı Kerim'de: ***"Biz her ümmet için, Allah'ın rızık olarak verdiği hayvanların üzerine Allah'ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık."*** buyrulmaktadır. (el- Hac, 22:34)

Aziz Mü'minler!

Bir müslümanın, kurban niyetiyle bir hayvanı kesmesi, hem mali bir fedakârlık hem de Allah rızası için yapılan önemli bir ibadettir. Bu gerçek, Kur'an-ı Kerim'de şöyle açıklanmaktadır: ***"(Ey Muhammed!), O halde Rabb'in için namaz kıl, kurban kes."*** (el-Kevser, 108: 2) ***"De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur; böyle emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim."*** (el-Enam, 6: 162–163)

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Hiçbir kul, kurban günü, Allah indinde, kurban kanı akıtmaktan daha sevimli bir iş yapamaz. Zira kesilen hayvan, kıyamet günü boynuzlarıyla, tırnaklarıyla gelecektir. Kesilen kurbanın kanı yere düşmeden önce Allah nezdinde yüce bir mevkiye ulaşır. O halde gönül hoşluğuyla kurbanlarınızı kesin."* (Tirmizi)

Değerli Müminler!

Kurban, Allah sevgisini bütün sevgilerin üstünde tutmanın açık ifadesidir. Kur'an-ı Kerim de Cenab-ı Allah; ***"Onların ne etleri ne de kanları Allah' a ulaşır. Fakat ona sadece sizin takvanız ulaşır."*** (el-Hac, 22:37) buyurmuştur. Kurban hem zengine hem de fakire seslenir: Zengine, malını Allah rızası yolunda harcama zevk ve alışkanlığını verir. Onu cimrilik ve dünya malına tutkunluktan kurtarır. Fakirin de dünya nimetinin yeryüzündeki dağılımı konusunda karamsarlık ve düşmanlıktan kendisini kurtarmasına, kendini toplumun bir üyesi olarak hissetmesine vesile olur.

Hutbeme son verirken, arefe günü sabah namazından başlayıp bayramın dördüncü günü ikindi namazında sona erecek olan Teşrik Tekbirleri'ni hatırlatıyor, keseceğiniz kurbanların kabul olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum. (Amin).

УСЛОВИЯТА И ВАЖНОСТТА НА КУРБАНСКИЯ ИБАДЕТ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

Уважаеми мюсюлмани!

Речниковото значение на думата курбан е „приближаване", или „средство, което ни доближава до Аллах Теаля". А в ислямската терминология това е „животно, което отговаря на определени условия и се коли според определени правила с възнамерение за ибадет".

Коленето на курбан съществува при всички религии, въпреки че има някои различия по отношение на целта и начина, по който се извършва този ибадет. В Свещения Коран се повелява: ***„И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животно от добитъка, който Той им е дал..."*** (ел-Хадж, 22: 34).

Скъпи вярващи!

Коленето на определено животно с възнамерение за курбан от страна на мюсюлманите е както финансова самоотверженост, така и важен ибадет, който се прави в името на Аллах Теаля. Тази истина в Свещения Коран се разяснява по следния начин: ***„Затова (о, Мухаммед) отслужвай намаз към своя Господар и [жертвено животно] коли!"*** (ел-Кевсер, 108: 2). ***„Кажи: „Моят намаз и моят курбан, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господаря на световете"*** (ел-Енам, 6: 162–163).

А Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„Човекът не може да е извършил нещо по-добро през байрамския ден от това да пролее кръв, като заколи курбан. Закланият курбан в къяметския ден ще дойде с рогата и копитата си. Преди да падне кръвта му на земята, тя достига най-висшата степен при Аллах Теаля. Ето затова колете курбаните си със спокойствие и радост"* (Тирмизи).

Скъпи братя!

Курбанът е ясен израз на това, че любовта към Аллах трябва да стои над всяка друга любов. В Свещения Коран Дженаб-ъ Аллах повелява: ***„Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните!"*** (ел-Хадж, 22: 37).

Курбанът сякаш се обръща и към богатия, и към бедния: на богатия дава удоволствие заради това, че е изразходвал част от богатството си в името на Аллах, и му дава шанс да привикне с това добро дело, спасявайки го от страстта и скъперничеството. А на бедния дава възможност да се отърве от песимизма и недоверието си към доброто, да се почувства член на своето общество.

Преди да завърша хутбето си, искам да ви напомня, че байрамските – тешрик текбири, ще започнат след сутрешния намаз в Деня Арафе и ще свършат на четвъртия ден от байрама след следобедния намаз. И се моля на Аллах Теаля да приема нашите курбани и всички останали ибадети. (Амин)

KURBAN BAYRAMI HUTBESİ

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟
ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: ***"De ki: 'Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir."*** (el-En'âm, 162)

Okuduğum hadisi-i şerifinde ise Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır:

"Kim ki kurban kesmeye gücü yeter de kurban kesmezse, o kimse namazgâhımıza sakın yaklaşmasın!" (İbni Mace)

Kurban Bayramı günleri, müminlerin tek yürek, tek vücut oldukları günlerdir. Bu günler, inananların mukaddes topraklara gittikleri, Kâbe'de tavaf ettikleri, Arafat'ta toplanarak hac farizasını yerine getirdikleri kutlu zaman dilimleridir. Allahu Teâla Hac farizasını yerine getirenlerin haclarını kabul eylesin. Bizlere de, o mübarek topraklara gitmeyi ve ask ile hac farizasını yerine getirmeyi nasip ve müyesser eylesin.

Muhterem Müslümanlar!

Kurban Bayramı günleri aynı zamanda, biz müminlerin Rabbimizin lütfettiği nimetlere şükranlarımızın bir ifadesi olarak kurban ibadetini eda ettiğimiz mübarek vakitlerdir. Cenabı Allah kurban ibadeti ile bizlere, İsmail a.s. gibi teslim olmayı, İbrahim a.s. gibi sadakat sahibi olmamız gerektiğini, her yıl duyurmaktadır. Kurban Bayramı, nefislerimizi sürekli terbiye ederek geleceğimizi inşa etme özelliği ve fırsatı taşır.

Ayrıca Kurban, bizim gerçek anlamda kardeş olmamıza katkıda bulunan bir ibadettir. Bayram vesilesi ile darda ve zorda kalan Müslüman kardeşlerimizi, dünyanın muhtelif yerlerinde büyük acı ve ıstırap yaşayan, zulme uğrayan mazlum ve mağdur kardeşlerimizi asla unutmamalıyız. Onların yürek yakan durumlarına çareler üretmek, mazlumluklarını ortadan kaldırmak ve tekrar özgürlüklerine kavuşmaları için gayret göstermek Müslümanlar olarak hepimizin kardeşlik borcudur. Hiç değilse bu günlerde onlara dua etmemiz gerekir. Kurban Bayramında, müminler birliktelik ve vahdet şuuruna ve 'müminler ancak kardeştirler' düsturunca kardeş ve ümmet olma bilincine ermelidirler.

Aziz Kardeşlerim!

Müslümanlar olarak Kurban Bayramı dolayısıyla şüphesiz birbirimizi tebrik edeceğiz ve sonra da eğleneceğiz. Ancak bu durum size bir arada toplanıp her şeyi unutturmaya vesile olmasın, boş sözler söyleyip mangal keyfi haline dönmesin. Gülüp eğlenip kim olduğunuzu unutturmasın. Asıl olan bu günlerde Allahu Zülcelal'e daha fazla dua ve niyazda bulunmaktır. Allah'ı daha çok zikretmektir. Çünkü bu günler hem eğlenece hem de ibadet günleridir. Şu ayet-i kerimeyi de aklınızdan çıkartmayın: ***"Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvanız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele!"*** (el-Hac, 37)

Ve son olarak da *Kurban Bayramınızı kutlar*, Allah Teala'dan hayırlara vesile *olmasını dilerim*. (Amin).

КУРБАН БАЙРАМ

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟
ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

Скъпи братя!

В айета, който прочетох, Всевишния Аллах повелява: „Кажи: ***„Моят намаз и моят курбан, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господаря на световете“*** (ел-Енам, 6: 162–163).

А в хадиса, който прочетох, Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: *„Който има средства да заколи курбан и не го направи, нека не приближава нашите джамии“* (Ибн Мадже).

Дните на курбанския байрам са дните, през които всички вярващи са единни като едно тяло. Това са свещените дни, през които вярващите посещават светите места, правят таваф около Кябе, събират се на Арафат и изпълняват задълженията на поклонението хадж.

Нека Аллах Теаля приеме хаджа на тези, които в момента изпълняват своето задължение, и отреди на всички нас да посетим тези свещени земи и да изпълним с обич нашия дълг.

Уважаеми мюсюлмани!

Дните на Курбан байрама са също времето, през което ние изразяваме благодарността си към Аллах за благата, с които ни е дарил, като изпълняваме ибадета курбан. Чрез този ибадет Аллах Теаля всяка година ни напомня, че ние трябва да сме Му предани и лоялни като Исмаил и Ибрахим (а.с.).

Курбанският байрам ни дава възможност да обучим душите си на добро и с него да построим нашето бъдеще. Освен това този ибадет ни помага да бъдем истински братя. Ето затова през тези дни ние не бива да забравяме нашите братя от различните краища на света, които в момента изпитват големи страдания и мъки. Нека знаем, че като мюсюлмани е наш общ дълг да се стараем за отстраняването на тормоза, скръбта и мъчението от тях. Или най-малкото – да се молим за тяхното избавление. Така че през тези свещени дни те трябва да усетят единството на ислямската общност и да осъзнаят, че мюсюлманите са братя.

Уважаеми братя!

Няма съмнение, че като мюсюлмани ще си честитим Курбан байрама и после ще празнуваме. Но байрамът ни не трябва да се превръща в сбирки за празнословия и барбекю и не бива да се забравяме по време на смях и забавление. Това, което всъщност трябва да направим, е да увеличим молитвите и споменаването на Аллах Теаля. Защото тези дни както са дни за забава, така са и дни за ибадет. Нека не забравяме и следния айет: ***„Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните (о, Мухаммед)!“*** (ел-Хадж, 22: 37).

И накрая, искам да Ви честитя курбанския байрам и нека Аллах Теаля го стори средство за извършването на повече добри дела! (Амин)

HİCRET VE ÖNEMİ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

Muhterem Müslümanlar!

Şirkin, zulmün ve her türlü haksızlığın had safhaya ulaştığı bir devirde, Allah-ü Teala insanlara doğru yolu göstermek için sevgili kulu ve habibi Hz. Muhammed (s.a.v)'i son peygamber olarak gönderdi.

Allah elçilerinin sonuncusu, alemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber (s.a.s) efendimiz insanları, şirki ve küfrü, vahşet ve zulmü terk edip sadece Yüce Yaratana ibadete, adalete, merhamete, insani erdemlere davet etmekteydi. Mekkeli müşrikler bu Yüce Elçi'ye akla hayale gelmedik işkence ve zulmü reva gördüler. O'na kucak açma, O'nunla insanlık onuruna yeniden ulaşma yerine; O'nu dışladılar, hayatına kastettiler. Bu ağır baskılar altında tebliğ ve davet görevini yerine getiremeyeceğini anlayan kainatın efendisi, miladi 622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret etti. Bu hicret asla bir kaçış olmadığı gibi; sıradan bir göç de değildi.

Değerli Müminler!

Hicret, İslam tarihinde bir dönüm noktasıdır. İslam toplumunun teşkilatlanması, bir güç haline gelmesi ve çevresine kendini kabul ettirmesi sürecinin ilk adımı olmuştur.

Hicret; İmanın küfre, adaletin zulme, ilim ve irfanın cehalete karşı üstün gelmesinin başlangıç tarihidir.

Hicret; Müslümanların geçmişi hatırlamalarına geleceğe hazırlanmalarına sebep olan büyük bir hadisedir.

Hicret; her şeylerini Allah için, göz kırpmadan terk eden Mekke'li muhacirler ile onları bağırlarına basan, muhtaç oldukları halde onları kendilerine tercih eden Medine'li müslümanların, ensarın destanıdır.

Hicret; İslam'ın yayılması için İslam merkezinin Mekke'den Medine'ye taşınması demektir. Bu yönüyle hicret Allah içindir. Bu büyük dönüşümün gerçekleşmesine katkıda bulunmuş olmanın Allah katında elbette bir mükâfatı vardır. Yüce Kitabımız Kur'an bu mükafatı: "İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya; işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır." ayetiyle dile getirmektedir.

Peygamber (s.a.s) Efendimiz de; "Hakiki hicret kötülükleri terk etmektir." ve "Hakiki muhacir, Allah'ın yasakladığı şeylerden kaçan, onları terk eden kimsedir." buyurmuştur. O halde, bizler de Allah'ın yasakladığı şeylerden kaçınıp nefsimizin kötü isteklerini frenleyerek hicret sevabına nail olabiliriz.

Günahlarla kirlenen gönül dünyamızın, kulluğa, itaate, ibadete yönelmesinin de gerçek hicret olduğunu unutmayalım.

Bu bakımdan, hicrete basit bir göç olayı olarak bakılmamalıdır. Hicret; Hakkın batıla üstün gelmesinin timsali, İslam'ı tümüyle yaşama azminin sembolüdür.

Muhterem Müslümanlar!

Hicretin yıl dönümü münasebetiyle, bizler de yeniden bir nefis muhasebesi yapıp ve Allah huzurunda söz verip, O'nun emir ve nehiylerine riayet edip, yolundan ayrılmayacağımıza" dair kesin söz vermeliyiz. Böylece tüm kötülüklerden ve haramlardan hicret edip, Kur'an'a ve Allah'a dönmeliyiz.

Değerli Müminler!

Bu yıl Hicri yılbaşı 02 Ekim 2016 Pazar gecesinde idrak edilecek.

ВАЖНОСТТА НА ПРЕСЕЛЕНИЕТО ХИДЖРЕТ

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ حَقّٗاۚ لَّهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٧٤﴾

Уважаеми мюсюлмани!

В една епоха, когато потисничеството и несправедливостта на езичеството бяха достигнали своята крайност, Аллах Теаля изпрати Своя последен Пратеник Мухаммед (с.а.с.), за да покаже на хората правия път.

Последният Пратеник на Аллах, Пейгамбера, който беше изпратен за милост на световете, заповядваше на хората да изоставят езичеството, неверието и жестокостта и ги приканваше да се молят единствено на Всевишния Създател и да бъдат справедливи и милостиви. Но идолопоклонниците от Мекка започнаха да измъчват този велик Пратеник с невъобразими дотогава изтезания и, вместо да го приемат с добро и да възстановят заедно с него човешкото достойнство, те го прокудиха и поискаха да го убият. След като разбра, че под този тежък натиск няма да може да изпълни своя призив и задължение, през 622 година Пратеника на Аллах (с.а.с.) се пресели от Мекка в Медина. Този хиджрет в никакъв случай не беше бягство, но не беше и едно обикновено преселение.

Скъпи вярващи!

Преселението хиджрет е повратен момент в ислямската история. То е първата стъпка към сформирането на ислямската общност и превръщането ѝ в авторитетна сила в околността.

Преселението хиджрет е началото на периода, в който вярата, справедливостта, науката и мъдростта започват да надделяват над неверието, потисничеството и невежеството.

Хиджретът е голямо събитие, което напомня на мюсюлманите за тяхното минало и ги кара да се подготвят за бъдещето.

Хиджретът е епопеята на преселниците от Мекка, които, без да се колебаят, изоставили цялото си имане в името на Аллах, и на мюсюлманите от Медина, които ги приели и ги предпочели пред себе си, въпреки че те самите били в нужда. Разбира се, че за тези, които са допринесли за реализирането на тази голяма промяна, има голяма награда при Аллах Теаля. В Свещения Коран се повелява: ***„А които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах, и тези, които приютяват и подкрепят, тези са истинските вярващи. За тях има опрощение и щедро препитание“*** (ел-Енфал, 8: 74).

Пейгамбера (с.а.с.) пък е казал: *„Истинското преселение е изоставянето на злините…“* (Ибн Мадже), а в друго предание: *„Истинският преселник е този, който избягва и изоставя нещата, които Аллах Теаля е забранил“* (Бухари).

Тогава и ние, отбягвайки нещата, които Аллах е забранил, и предпазвайки душите си от лошите желания, също можем да спечелим наградата за преселение.

Уважаеми братя!

Възползвайки се от годишнината на преселението хиджрет, ние също можем да си направим една душевна равносметка и да обещаем пред Аллах, че ще изпълняваме Неговите заповеди и ще спазваме Неговите забрани. Ето така ще направим едно голямо преселение от лошите навици и грехове към Аллах Теаля и Неговата книга – Корана.

Скъпи братя!

Тази година новата хиджри година ще настъпи в неделя вечерта на 2 октомври 2016 година.

MUHARREM AYI VE AŞURE GÜNÜ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢

Muhterem Müslümanlar!

Hicri-kameri yılının ilk ayı olan Muharrem ayının diğer aylar arasında ayrı bir yeri ve önemi vardır. Muharrem ayının 10. günü olan aşure gününün de diğer günlere nisbetle mübarek ve bereketli bir konumu vardır. Muharrem ayı, ilâhi bereket ve feyzin, Rabbani ihsan ve keremin coştuğu bir aydır. Aşure gününün ise Allah katında çok seçkin bir yerinin olduğunu ***"Andolsun fecre ve on geceye"*** (el-Fecr, 89: 2) ayetinin tefsirlerinde işaret edilen bilgilerden öğrenmekteyiz. Cenab-ı Hak bu on geceye yemin ederek, onların mukaddes ve mübarek oluşlarına vurgu yapmaktadır.

Değerli müminler!

Aşure günü, işte bu on günün zirvesi olan bir gündür ki, bu önemi haiz olmasının önemli hikmetleri vardır. Bu hikmetlerin başında Cenâb-ı Hak'ın, önceki peygamberlerden bazılarına değişik ikram ve ihsanlarda bulunmasıdır. Şöyle ki; Hz. Âdem cennetten yeryüzüne bu gün indirilmiş ve tövbesi bu gün kabul edilmiş, Hz. Nuh (as), gemiyi Cûdi Dağı'na bu gün demirlemiş ve tufandan kurtulmuş, Hz. Yakub'un oğlu Hz. Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri bu gün açılmış ve görmeye başlamış, Allah Hz. Musa'yı Aşure Günü'nde Firavun ordusunu sulara gömerek kurtarmış, Hz. Eyyûb (as), hastalığından bu günde şifaya kavuşmuştur. (Sahih-i Müslim Şerhi, 6, 140)

Aziz kardeşlerim,

Aşure gününde güzel amel olarak ne yapılabilir diye sorulacak olursa şu hadis-i şeriflerde dile gelen hususlar önerilebilir. Bir zat Peygamberimiz (sav)'e geldi ve şöyle sordu: *"Ramazan'dan sonra ne zaman oruç tutmamı tavsiye edersiniz?"* Peygamberimiz, *"Muharrem ayında oruç tut, çünkü o, Allah'ın ayıdır. Onda öyle bir gün vardır ki, Allah o günde bir kavmin tövbesini kabul etmiştir ve o günde başka bir kavmi de affedebilir, diye cevap vermiştir."* (Tirmizi, Savm, 40) Bir başka hadis-i şerifte ise şöyle buyurmuşlardır: *"Her kim aşure gününde ailesine ve ev halkına ikramda bulunursa; Cenab-ı Hak da senenin tamamında onun rızkına bereket ve genişlik ihsan eder."* (Terğib ve't-Terhîb)

Aziz kardeşlerim,

İslam tarihinde büyük acılara sebep olan Hz. Hüseyin'in Kerbela'da şehit edilmesi olayı da yine bu ayda vuku bulmuştur. Bugün biz Müslümanlara düşen görev ise, yaşanan bu acı olaylardan ders çıkararak aynı hatalara düşmemek, kardeşliğimizi, birlik ve beraberliğimizi korumaktır.

МЕСЕЦ МУХАРРЕМ И ДЕНЯТ АШУРА

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

Уважаеми мюсюлмани!

Месец мухаррем, който е първият месец на лунната хиджри година, заема важно място сред останалите месеци на годината. Десетият ден на този месец, тоест Денят Ашура, по отношение на останалите дни от месеца също е по-специален и благодатен.

Мухаррем е месецът, през който благодатта на Аллах Теаля и Неговото изобилие и щедрост заливат Неговите създания.

А това, че Денят Ашура заема особено специално място при Аллах, ние научаваме от тълкуванията на айетите: ***„Кълна се в зората и в десетте нощи...“*** (ел-Феджр, 89: 1–2). Заклевайки се в тези десет нощи, Аллах Теаля потвърждава тяхната свещеност и благословеност при Него.

Скъпи вярващи!

Денят Ашура е зенитът на тези десет дни, а причината за това е съществуването на значителни мъдрости в него.

Най-важната сред тези мъдрости е, че в този ден Аллах Теаля е отредил и наградил предишните пратеници с различни награди и блага. Например в този ден е свалил Хз. Адем от дженнета на земята и е приел неговото покаяние. В този ден е закотвил кораба на Хз. Нух върху планината Джуди и го е спасил от потопа. В този ден е отворил очите на Хз. Якуб, който от тъга по своя син Юсуф бил загубил зрението си. В този ден Аллах е потопил ордата на Фараона и е спасил Хз. Муса от неговия гнет. В този ден Хз. Ейййюб се е излекувал от сполетялата го тежка болест и др. (Шерх Сахих Муслим, 6, 140)

Уважаеми братя!

Ако някой попита какви добри дела могат да се извършат в Деня Ашура, могат да му бъдат препоръчани делата, които се споменават в следното предание от Пратеника на Аллах (с.а.с.):

„Един човек дошъл при Пейгамбера (с.а.с.) и го запитал: „О, Пратенико на Аллах, кога ми препоръчвате да спазвам оруч след оруча на Рамазан?“ А той отговорил: *„Спазвай оруч през месец мухаррем, защото той е месецът на Аллах. В него има един такъв ден, в който Аллах е опростил един народ и пак в него може да опрости и друг“* (Тирмизи). А в друго предание се казва: *„Който в Деня Ашура почерпи своето семейство, Дженаб-у Хакк ще го награди през цялата година с берекет и широка благодат“* (Ет-тергиб ве-т-терхиб).

Скъпи братя!

Събитието, което е причинило най-големите страдания в ислямската история – убиването на Хз. Хюсеин при Кербеля и възникването на раздора сред мюсюлманската общност, също се е случило през този месец. Това, което трябва да направим днес като мюсюлмани, е да си извадим поуки от това болезнено събитие, никога повече да не правим същите грешки и да поддържаме нашето единство, солидарност и братство.